

Évközi 8. Vasárnap C

A jó ember jót hoz elő szívének jó kincseiből, mert a szív bőségéből szól a száj. (Lk 6,45)

Olvasmány

Sirák fia 27,5-8

Amikor szitálnak, fennakad a szemét, ha valaki beszél, kiderül a gyengéje.

A cserép akkor lesz kemény, ha meleg a kemence, az ember értékét pedig a beszéde szabja meg. A fák gyümölcse szerint becsülik meg a kertet, az embert szavai alapján ítélik meg. Ne magasztalj senkit, amíg nem beszélt, mert az az ember legjobb próbája.

Szentlecke

1 Korintusiaknak 15,54-58

Testvéreim! Amikor a romlandó test magára ölti a romolhatatlanságot, a haladó a halatlanságot, akkor beteljesedik az Írás szava:

A győzelem elnyelte a halált. Halál, hol a te győzelmed? Halál, hol a te fulklánkod?

A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. Legyen hála az Istennek, mert ő győzelemre segít minket, Jézus Krisztus, a mi Urunk által.

Legyetek tehát állhatatosak és kitartóak, szeretett testvéreim!

Tegyetek minél többet az Úr ügyéért szüntelen, hiszen tudjátok, hogy fáradozástok az Úrban nem hiábavaló.

Evangélium

Lukács 6,39-45

Jézus a hegyi beszédben ezeket a hasonlatokat mondta tanítványainak: "Vajon vezethet-e vak világtalant? Nem esnek-e bele mind a ketten a gödörbe?"

Nem nagyobb a tanítvány mesterénél: Akkor tökéletes az ember, amikor már olyan, mint a mestere.

Miért látod meg a szálkát embertársad szemében, amikor a magad szemében a gerendát sem veszed észre? Hogyan mondhatod embertársadnak: Barátom, hadd vegyem ki szemedből a szálkát, holott saját szemdben nem látod meg a gerendát? Képmutató! Vedd ki előbb a magad szeméből a gerendát, s aztán törődj azzal, hogy kivedd a szálkát embertársad szeméből.

Mert nincsen jó fa, amely rossz gyümölcsöt terem, és nincsen rossz fa, amely jó gyümölcsöt hoz. Minden fát gyümölcséről lehet megismerni. Nem szednek a tövisbokorról fügét, sem a túskeborról nem szüretelnek szőlőt. A jó ember szívének jó kincséből jót hoz elő, a rossz ember pedig a rosszból rosszat hoz elő. Hisz a szív bőségéről beszél a száj."

Elmélkedés

A mai szentírási rész a Hegyi beszéd vége felé található. Ezt a részt néhány olyan kép és hasonlat előzi meg, amelyek Jézus tanítását jelenítik meg és felkínált szeretetét állítják a középpontba. Most még néhány olyan alapvető útmutatást ad, amelyek abban segítenek, hogy megmaradjunk Krisztus igazságában és szeretetében.

Rögtön az elején áll a vakság veszélyétől való óvás, amelyet saját hibáinkkal szemben tanúsítunk és ami legalább ugyanolyan veszélyes: vakság a tévtanításokkal szemben. Mindkét esetben könnyen csapdába eshetünk. Az egyetlen hiteles tanító maga a Mester, Krisztus.

Még egyértelműbb Jézus, amikor saját hibáinkról beszél. Mindannyian újra meg újra kísértésbe esünk, hogy mások gyengeségeit nagynak és elviselhetetlennek tüntessük fel. Ezzel szemben saját vétkünk kicsinek, mellőzhetőnek és bocsánatosnak tűnik.

Óvakodjunk attól, hogy különböző mértékkel mérjük! Inkább a szeretetlen kritikát várja, sem pedig saját esendőségünk kétségbeesett beismerését. Inkább arra bátorít minket, hogy csakis Jézus szeretetével mérjük életünket és innen szemlélve vegyük őszintén szemügyre erősségeinket és gyengeségeinket. Akkor mások gyengeségeit is oldottabban fogjuk tudni elviselni.

Fontos, hogy ezt a világos megfontolást összhangba tudjuk hozni szavainkkal és cselekedeteinkkel, mert ez az alapja minden emberi együttélésnek, akár a családban, akár a munkahelyen vagy a plébániaközösségben történik. Csak akkor hiszi el a világ, hogy komolyan vesszük Krisztus tanítását, ha hitelesen felelősséget vállalunk egymásért, mert: az erények ugyan csodálatraméltóvá teszik a keresztényeket, de a kis hibák beismerése szeretetreméltóvá!